

PÁ AFRUNDENS RAND

Færingerne har fundet løsningen på problemet med deres gæld til udlændene. Den danske stat skal bare overtage gælden på tre milliarder kr. Tegning: Claus Lindehus, som ikke kan give nogen fornuftig forklaring på, hvad den danske stat laver på en klippeside blandt uke og -lænder.

Føroyar framvegis í fokus

Hóast dansk bløð hava ov mikið at skriva um í hesum døgum, nú danir aftur skulu til at atkvøða um framtíð EF, so verður føroyski parturin av ríkisfelagsskapinum ikki gloymdur. Størsta blaðið í Danmark, Ekstra Blaðið brúkar helvtina av leið-

arasiðuni til ein tekning um støðuna í Føroyum.

Hetta er helst upphiting til stóra fundin, sum verður í Keypmannahavn 28. mai millum landsstýrið og dansku stjórnina. Tá stendur uttanlaskuld Føroya á skránni.

Plant træer i Afrika

Vil du yde en indsats til forbedring af miljøet?

U-landshjælp fra Folk til Folk søger 10 frivillige, til at deltage i et nyt træplantningsprojekt i Namibprovinserne i det sydlige Angola.

Projektet går ud på at plante træer i læghen, som skal forhindre ørkenen i at brede sig.

Ung/gammel – faglært/ufaglært – Der er brug for dig! Start 31/5 eller 1/10. Programmet er:

– 4 mdr's forberedelse på Den rejsende Højskole i Bogense Undervisning om Afrikas historie, sprog, plantelærer, organisering.

– 4 mdr's arbejde med træplantning i Namibierkenen i Angola.

– 2 mdr's oplysningsarbejde i Danmark.

Arbejdet er uden løn, men du får kost, logi og lønpenge.

Informationsmøde i Torshavn.

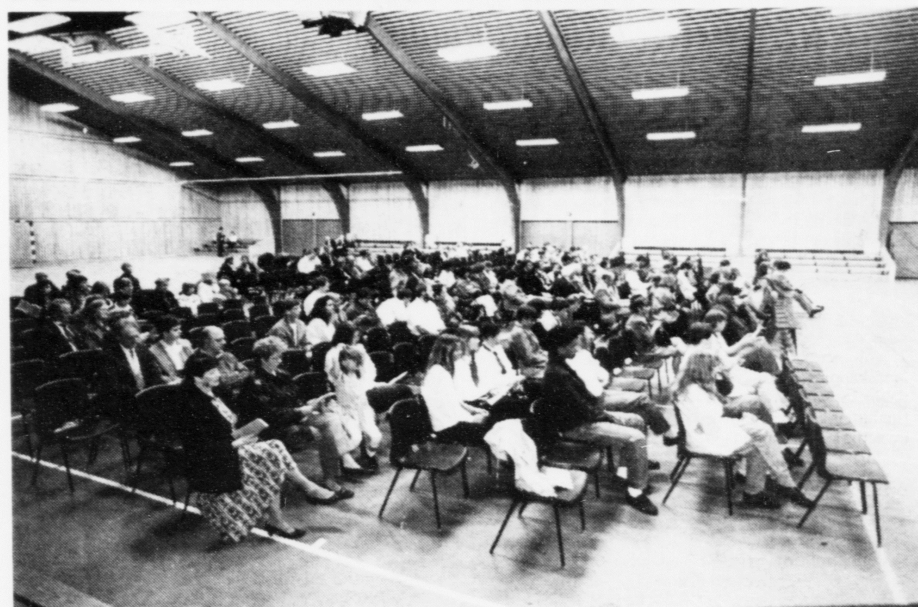
Ring 042 99 55 44 eller fax 042 99 59 82.

U-landshjælp fra Folk til Folk

Tåstrup Valbyvej 122, 2635 Ishøj

Ummæli

Hornorkeurstevnan 1993

Var á hornorkeurstevnu nú Dýra biðidag fyri eg veit ikki hvussu nógvundu ferð. Henda var tann áttaog-tjúgunda, og eg havi verið við til nær flestu. Hon fór fram í Runavík. Frálík höll, teir hava, er væl egnad til hornónleik, tí hon er ikki so deyd, men heldur ikki so rungandi at tað bilar. Umframt luttakaramar, so vóru áhoyrararnir ikki so nógvir, mest tilkomin fólk; men tað er kanska heldur ikki at vænta, tí hetta slagid av tónleiki hevur ikki sama tákid á ungdominum sum »rokkur«. Men í teimum ymsu ljómljóðum var nógvur ungdomur. Eg vil meta, at av teimum gott tvey hundrad luttakarum var tann størri parturin tannáringar, so tað gevur vónir um framtíð fyri hornónleikinum. Hesin er eisini einasti tónleikur, sum vit kunnu siga hevur eina traditión her í landinum, nú okkurt av orkestrum skjótt hevur hundrad ár á baki.

Stevnuna setti Jákup Lamhauge, býráðsformaður, og síðani legði vortórkestrið, Nes Sónkar Musikfelag, fyrir undir leiðslu av Graeme Rudd.

Sum heild vil eg siga um tónleikin, at hann er komin á eitt virðiligt støði. Flestu orkestrini leggja seg eftir eini præsisið og reinleika, so tú kansa hava frægd av át sita og lurta. Tað var tann tíð, tá Havnar Hornorkestur serliga og Klaksvíkar Hornorkestur eins og teknadu myndina, tí í hesum sótu vandr og góðir spælarar undir kónari leiðslu, men nú er ikki tann munurin, hóast

tað enn kann sigast, at hesi bæði hava ein búari ljóm og eitt størri dýnamiskt spektrum. Ov drúgført verður at fara at meta um hvørt orkestrið sær, men fari at nevna Tvøroyrar Hornorkestur, sum undir leiðslu av Óva Olsen hevur vunnið sær eitt støði, sum vekur virðing. Tempo og góður ljómur, serliga í teimum djúparu instrumentum, og ein heildarframfærsla, sum gevur fatan av, at Óve kanska er tann, sum best hevur tak á hornónleiki í landinum, uppvaksin sum hann er í hornum-høvri heilt frá ungum av og undir kónari vegleiðing, serliga frá Bob Oughton, sum ivaleyst er størsti kapasitetur innan hornónleik, sum verið hevur í landinum.

Eitt annað orkestur, sum eg fróðdist um, var Fuglafjarðar Hornorkestur. Teir hava í seinastuni ikki verið so væl fyrir við manning, men í ár var øðrvísi, bæði musikalskt og viðv. manning. Men lætt er tað ikki í teim smærri byggunum at halda eitt javnt støði, tí útskiðing er stór og tilfeingid lítið, og nógv eru tilboðini fyrir ungdomin – ítróttur, samkomur, kvøldskúli o.a. – so smábýtt verður ofta.

Klaksvíkar Hornorkestur við tí ungu Fionu Parker hugfagði. Her var præsisið, dynamikkur, tempo og ein egalitetur í teim ymsu bólkunum, sum hini orkestrini neyvan kundu kappast við. Eisini var aftur at hoyra tann serligi ljómur, sum síðani Norman Edwards tíð hevur sermerkt hetta orkestrið. Tað var

nøkur ár herfyri, at orkestrið hevði ein meira harðan og »straight sound«, men nú eru teir við at fáa ein rættan »brass sound«, sum kann vera hinum orkestrum til fyrirundar. Hetta kom serliga til kennar í kingolagnum »Eg vil mín um Harra prisa«, sum Fiona Parker við kónari hond hevði lagt til rættis fyrir orkestrið. Við Westward Go sýndi orkestrið rættiliga sína breidd og styrki í teim ymsu gruppunum.

Tað er at fróast um, at bæði í Sørvági og í Vestmanna finnast orkestrur, sum kunnu visa eina dygd, so tú undrast á. Tað er neyvan aðrastaðni í heiminum, at so smá øki yvirhøva eitt ljómlíð. Dámligt er tað eisini, at kommunur hámeta so tónleikin, at tær gjøgnum musikkskúlabáttar seta av pengar til hetta ítriv, sum er bæði sunt og av varðandi týðningi fyrir hann, sum spælar uppá.

Eitt orkestur, sum er eitt sindur øðrvísi samansett enn hini, er GHM. Tað er eitt harmoniorkestur, sum umframt brassinstrument nýtur floytur, klarnettir og saxofonir. Tað er rættiliga krevjandi at fáa samansjóðað hesi instrumentini, tá tað snýr seg um reinleika, og knípti hetta eisini nógv í hesum orkestri fyrir árum síðani. Men síðani Martin Mouritsen og nú Andrea Heindriksdóttir hava tikið sær av hesum, hevur verið heilt øðrvísi. Nú er GHM eitt áhugavert avbroyti frá hinum orkestrum, lýta-leyst reint og við heilt øðrvísi dýnamiskum møguleik-

um enn eitt »brass band«. Eisini hvat tónleikaskrá viðviku hevur hetta orkestrið aðrar møguleikar at velja úr enn hini.

Seinast á skránni var »the grand old man« innan hornónleik í Føroyum. Havnar Hornorkestur var sum altíð tignarligt og vælspeglandi. Tónleikaskráin gjørdi kanska, at møguleiki var at avdúka onkrar veikleikar í ymsum bólkum ella instrumentum. Tað er soleiðis, at eru nógvir »innsatsir« í verkinum, so krevur hetta rættiliga nógv av bólkunum ella einkulinstrumentunum, og er hetta næstan bert gjørligt við sera vandum spælarum ella yrkisleikarum fyrir at fáa tað at »sita«. Her hugsi eg um verkid »Málmurin kvøður«, sum Atli Petersen hevur skrivað til Havnar Hornorkestur og sum teir framfóru. Eitt áhugavert verk, sum eg hoyrði á fyrsta sinni. Havi hoyrt okkurt verkid av Atla fyrr, og var hugtíkin av hesum verkinum, og vil mæla Atla til at halda fram við at seta tónleik til »brass band«. Tá eg meti hann hava gott handlag bæði til at komponera og at leggja til rættis. Havnar Hornorkestur gav stevnuni eitt stórfingid punktum við teimum fimm »trompetunum«, sum framfóru Trumpet Blues and Cantabile – lætt og præsís.

Gleði meg – um heilsan verður – til næstu stevnu.

Takk fyrir.

Gamal hornblásari